

Escolta Israel, per Josep M. Solà

Dv, 2/11/2012 per Catalunya Religió

[L'opinió publicada](#)

Escolta Israel. Aquest imperatiu ens porta a repassar l'ús del terme escoltar per descobrir-ne la seva força expressiva i la riquesa del seu contingut, que arribarà al seu punt àlgid quan aquell a qui cal escoltar sigui el mateix Jesús. Tot seguit, un nou comentari de les lectures d'aquest diumenge de Josep M. Solà.

ESCOLTA ISRAEL

A la primera lectura d'aquest diumenge es llegeix un fragment del llibre del Deuteronomi (6,2-6), conegut com el "Shemà Israel", Escolta Israel. És la pregària, que des del s.I tots els jueus pietosos resen cada dia al matí i al vespre i són les paraules amb que, a l'evangeli, Jesús respon al mestre de la llei, que li pregunta quin és el primer manament (Mc 12,28).

Escolta Israel obre solemnement el llibre de la Llei. Hi ressona la proclamació de les deu paraules -manaments-, proclamades a 5,6-21. És una crida i una invitació, que adquireix una gran força pel fet de repetir-se dues vegades en el breu text d'avui (vv.3 i 4) i perquè es troba en altres indrets del llibre del Deuteronomi. A 5,1 en el preludi que introdueix la proclamació de les 10 paraules; en el mateix sentit, relacionat amb el compliment dels manaments, es troba a 43,1 i 27,9. Lligat al compliment dels manaments el terme "Escolta"el trobem dirigit a Abraham, quan el llibre del Gènesi diu d'ell: "Abraham escoltà la meva veu i va complir els meus manaments" (Gn 26,5).

Però a l'Antic Testament el terme no es troba referit únicament a la proclamació i compliment dels manaments, sinó que funciona com a fórmula introductòria d'anuncis d'altra mena. Així, en el mateix llibre del Deuteronomi, es demana a Israel que escolti, a fi d'adonar-se de la grandesa de les gestes de Jahvè: "Escolta Israel, avui travessaràs el Jordà" (9,1), o també "Escolta Israel, avui aneu a combatre contra els vostres enemics, no us descoratgeu" (20,3).

Sovint els oracles dels profetes estan introduïts per aquest: "Escolta": "Llavors Isaïes va dir a Ezequies: Escolta què t'anuncia el Senyor de l'univers" (Is 9,5); "Però ara escolta, Jacob" (Is 44,1); "Escolta això que et dic" (Am 5,1) i també trobem l'imperatiu escoltar quan les paraules profètiques són una amenaça: "Gent d'Israel.... escolteu les paraules que jo pronuncio contra vosaltres" (Am 3,1); també en les amenaces de Jeremies contra el mal ús del temple de Jerusalem; "Escolteu la paraula del Senyor..." (Jr 7,2).

"Escolta Israel" es troba, la majoria de les vegades, acompanyant el compliment dels manaments i les obligacions de l'aliança, però són una invitació a assolir la saviesa: "Escolta'm i t'instruiré" (Jb 15,17); "Escolta'm, guarda silenci i t'ensenyaré la saviesa" (Jb 33,33); "Escolta els consells i deixa't instruir" (Pr 19,20).

Israel escolta en justa correspondència al seu Déu, que és un Déu que també escolta. El Déu d'Israel no fa com el faraó, que, insensible als precis de Moisès i

Aaron, no escolta (Ex7,3) o com els ídols dels altres pobles que tenen orelles i no hi senten (Sl 115,6). El Déu d'Israel escolta els gemecs dels seu poble oprimat i es recorda de l'aliança (Ex 2,24) i es recorda també dels precés del just oprimat (Sl 4,4; 5,4).

No sempre es dona aquesta reciprocitat. Israel sovint no escolta. Ja de bon començament no escoltà Moisès (Ex 6,9) i el no escoltar és la queixa constant dels profetes: "Tenen l'orella incircumcisa, son incapaços d'escoltar" dirà Jeremies (6,9) i irònicament Déu dirà a Isaïes "Fes insensible el cor d'aquest poble, fes sordes les seves orelles" (6,10); també a Lv 26,21; Is 1,9; 28,12; 30,10.

Haver repassat l'ús del terme escoltar en l'Antic Testament haurà servit per copsar la seva força expressiva i la riquesa del seu contingut, però és en el Nou Testament on adquireix la rotunditat més plena. La llei i la saviesa quedaran superades per l'ensenyament de Jesús. Ara serà a ell a qui cal escoltar. Ho diu ben clar la veu del Pare: "Aquest és el meu fill, el meu elegit, escolteu-lo" (Lc 9,35).

Diumenge 31 durant l'any

4 de Novembre de 2012